a infans ſeu dormiens hoīem b mutilet vel occidat: nullā ex c d h irrigularitatem incurrit. Et e idē de illo cēſemus qui mortē f aliter vitare nō valens ſuum g h occcidit vel mutilet inuaſorē. i

De vſuris. Clemēs. v. in cō cilio Vieneñ. Officialis cōitatū facientes dictantes vel ſcribentes ſtatuta ſup vſuris ſoluēdis nō repetēdis vel nō reſtituēdis vel iudicātes ſm illa: vel nō delētes illa ſi pñt infra tres mēſes de libris cōmunitatū: vel illa ſeruantes excōicati ſūt. hoc p̄mo feneratores in cauſis vſurarū edere cogunt libros rōnum ſuarū hoc ſcdo: ptinaciter aſſerens exercere vſuras non eſſe peccatum hereticꝰ eſt. hoc tertio. hoc dicit Jo. an. ca. I

Ex graui ad nos inſinuatione puenit: ꝙ quorundam cōmunitatis locoꝝ in of k fenſam dei ꝛ proximi ac ɔtra l m iura diuina pariter et humana vſurariam approbantes quodāmodo prauitatē: p ſta n tuta ſua iuramēto qñqꝫ cōfirmataſ vſuras exigi ꝛ ſolui nedū concedūt: ſed ꝛ ad ſoluendaſ eaſdē debitores ſcient cōpellūt: ac iuxta ipoꝝ ɔtinētiā ſtatutorū grauia imponendo plerūqꝫ vſuras repetentibus o onera: aliiſqꝫ vtēdo ſuper his diuerſis coloribus et fraudi p bus exquiſitis repetitionem impediunt earundem. Nos igitur pniciosis his auſibus obuiare volētes ſacro approbāte ɔcilio ſtatuimus: vt q̃cūqꝫ cōitatū ipſarū ptātes capitanei rectores conſules iudices ɔſiliarii aut alii q̃uis offi q ciales ſtatuta huiuſmodi de

de regula. ſicut tenor. Nec mr̃imoniū ɔtrahit. de ſpō. dilectꝰ. nec baptizat. de hoc. j. q. j. §. ecce qñ. nec baptiſmū recipit: niſi in caſu. de bap. maiores. ita nec occidendo irregularitatē ɔhit vt hic. ꝛ fa. iij. q. ix. indicas. ꝛ quis ꝓbet ibi no. ꝛ in predi. decre. cū dilectꝰ. in glo. hoc ideo. et quō ꝓbatur ibi ſcripſi: ꝛ facit qđ no. xlvj. di. c. j. a ¶ Infās. Dimo: ſeptēnio. C. de iure delib. ſi in fāti. de deſpō. impu. c. j. in prin. li. vj. ꝛ eſt rō de q̄. ſ. dixi: q2 etas illa ignorat qđ videt C. de fal. mo. l. j. ide eſt ꝙ ex taliū ſpōſalibꝰ nō ɔhi tur publica honeſtas. de deſpō. impu. lr̃as. et. ca. acceſſit. Sꝫ Hoſt. i decre. illa de de lib. pue. dicebat: ꝙ puer non doli capax ſi ꝓiiciendo lapidē vel cultellum occidit aliquez irregularis eſt: lꝫ non habuerit animum occidendi: q2 in. l. ꝓmotionis nō volūtas ſꝫ factū attenditur. dicebat tam̄ tale homicidiū diſpēſatione dignū cū cenſeat q̄ſi caſuale non habita diſtinctione: ex quo nō diſcernit an dederit operā rei licite vel adhibuerit diligētiā. hoc hic reprobat. b ¶ Dormiens. De iſto habet de bap. maiores. §. verū. ff. de acq̄. poſ. l. j. §. furioſus. ſicut aliq̄ dormiēdo loquūt: ita ſunt qui agūt etiā dormiēdo. c ¶ Mutilet. No. q̄ ad irregularitatē mutilationē homicidio cōparari. ad idem. lj. di. aliquātos, ꝛ. c. ſi q̄s poſt. et. c. qui in aliquo. lv. di. ſi euangelica. ne cle. vel mo. clericis. et. c. ſententiā. de rapto. in archiepiſcopatu. de cle. pu. in duel. ca. j. in fi. eo. ti. his qui. li. vj. d ¶ Nullā. Hic tollit dictū illoꝝ q̄ dicebāt tales q̄ ad ordines ſuſcipiēdos irregulares eſſe: ſed nō q̄ ad ſuſceptos qđ videbat placere Gra. xv. q. j. in fi. Itē illorū q̄ diſtinguebant diſpenſabilē ab indiſpenſabili: vt dixi in glo. minor in fi. e ¶ Et idē. Determiat no. l. di. de his ſ. eo. ti. c. ij. ꝛ. c. ſicut dignū in fi. magne glo. p q̄ parꝫ ꝙ triplex in h erat opi. p̄ma Hug. ꝙ talis eēt irreglaris. ſcđa Jo. ꝛ Gof. ꝙ q̄ ad ſuſcipiēdos irregularis eēt: ſed diſpēſabilis. ſꝫ i ſuſceptꝭ licite miſtraret. tertia h approbata q̄ fuit Bar. brix. in p̄di. c. de his. ꝛ in q̄ſtiōe q̄ incipit aliq̄s repellēdo violētiā quā tenebat Hoſ. in p̄di. decre. ij. et in decre. ſicut. dicēs ꝙ Clemens. iiij. et curia ſic tenebat. f ¶ Mortē. Propriā vt ſeq̄t. g ¶ Nō valēs. Nā deangularꝰ erat vel artatꝰ ꝙ fugere nō poterat nec ſe iuuare clamore vel alit: ſi de h dubitat in foro cōtentioſo nō crederet ſibi: ſed p circūſtātias occurrētes oporteret h iudicari. In foro penitentiali crederet hoc aſſerenti. e. ti. ſignificaſti. ij. de ſpon. tua. h ¶ Suum. hec lr̃a inuit ſecꝰ in illo q̄ occiderit volētē occidere p̄rem filiū ɔiugē vel pſonā ɔiūctā quā aliter iuuare nō poterat qđ veꝝ puto: q̄ſi caſus ille nō includebat ſub neccitate ieuitabili ſed euitabili: ꝛ h dico dato ꝙ veꝝ ſit qđ no. Inno. de ſen. excō. ſi vero. j. vbi tenet ꝙ eo caſu pcutiens clericū nō eſt excōicatꝰ vt ibi ſcripſi. irregularitas enim iſta ɔhit ſine culpa etiam ex merito: vt in iudice iuſte occidente. lj. di. ca. j. et dixi de ſpō. int opa. ſed illa excōicatio ñ. imo oportet ꝙ p̄cedat diabolica ſuaſio circa clericum pcutienduꝫ xvij. q. iiij. c. ſi q̄s ſuadente. i ¶ Occidit. Etiam iubendo nec reſtringas ad exemplū qđ ponit glo. pe. Berñ. in decre. ſicut.

Ex graui. Tres diuiſiones ſunt partes p̄ncipales. In prima pte p̄mittit abuſuꝫ circa vſurarū ſolutionē et repetitionē ꝛ cōſtitutionē p quā excōicat ipſo facto fauentes vſurariis in ſex caſibus hic poſitis. In ſcđa p̄miſſa rōne ſtatuit librū ſeu codicē rōnum vſurarii debere exhiberi ibi: Ceterū. In tertia pte declarat hereticū eſſe aſſerere ptinaciter exercere vſuras non eſſe peccatū: ꝛ ɔtra ſuſpectos de h vel diffamatos de h velut de hereſi poſſe ꝓcedere. tertia ibi: Sane. Imola. k ¶ Proximi. Cui reſtitutio debet. an vero valeāt talia ſtatuta q̄ tollūt rerū dñia vl̓ exactiōes ꝓuenientes de iure gentiū vel ciuili: ſatis ſcripſi poſt Inno. ꝛ Hoſt. Cōpo. de ɔſti. q̄ in eccl̄iarū. et facit qđ no. ff. de ɔſti. p̄n. l. j. l ¶ Diuina. Leuit. xxv. Deutero. xxiij. Luce. vj. Jo. ā. m ¶ Humana. i. ab hoīe tradita. et de iure canonico loquit: ſaluo qđ no. xxiiij. q. iiij. c. q̄d dicā. et. eo. ti. c. ij. ꝛ. C. e. ti. auc. ad hec. ꝛ in auc. de eccle. ti. in p̄n. col. ix. n ¶ Iuramēto. Qđ nō obligat de re. iur. nō eſt li. vj. cū p̄ncipale nō teneat: de fo. cōpe. ſi diligenti. nō ob. de iureiur. debitores. q2 licꝫ valeat iuramentū debitoris ſup vſura ſoluēda. cū ſeruari poſſit ſine piculo aīe: nec ſit in alteriꝰ p̄iudiciū: iuramentū tñ ſup ſeruādo iniq̄ ſtatuto de q̄ hic loq̄t: reſpicit alteriꝰ p̄iudiciū: vt. ſ. nec ſeruari pōt ſine piculo ſalutis eterne: ſicut nec ſtatutū. o ¶ Onera. Fert ꝙ pgami eſt ſtatutū: ꝙ repetētes vſuras in foro eccl̄iaſtico p ptātem cogant vſurario mutuare tantā pecuniā a tāto tpe quāto tenuit pecuniā vſurarii. deducunt q̄ naturalē obligationē in ciuilem quod non licet: vt ſcripſi. eo. ti. ɔſuluit. ita ſcribit Jo. ꝛ Hoſt. xxiiij. q. iij. c. j. p ¶ Exquiſitis. Si. de here. ſtatutum. lib. vj. q ¶ De cetero. Quo ad penam excōmunicationis quam imponit. ĩ. reſpicit futura: ratio tamen conſtitutionis eſt antiqua. co. ti. cum tu. Joh. an.

a b cetero facere ſcribere vel di/ c ctare: aut q̄ ſoluant̃ vſure vel q̄ ſolute cũ repetunt̃ non re/ ſtituant̃: plene ac libere ſcien d ter iudicare p̄ſũpſerint ſniam excõicationis incurrãt: eãdẽ etiã ſententiam incurſuri: niſi ſtatuta huiuſmodi hactenus edita de libꝛis cõitatũ ipſarũ e ſi ſuper hoc poteſtatẽ habue/ f rint infra tres menſes deleue rint: aut ſi ipſa ſtatuta ſiue cõ g ſuetudines effectum eorũ ha/ bentes quomodo pꝛeſumpſe/ h rint obſeruare. ¶ Ceterum quia feneratores ſic vt pluri/ mũ contractus vſurarios oc/ i culte ineunt ⁊ doloſe q̄ vix cõ uinci pñt de vſuraria pꝛaui/ tate: ad exhibendum cum de k l vſuris agetur ſuarũ codices m n rationũ cenſura ipſos decer/ o p nimus eccleſiaſtica cõpellen/ q dos. ¶ Sane ſi quis in illũ r errorẽ inciderit: vt pertinaci s ter affirmare pꝛeſumat exerce t re vſuras nõ eſſe peccatũ: de/ v cernimus cũ velut hereticũ puniendũ: locorum nihilomi nus ordinarijs ⁊ heretice pꝛa uitatis inquiſitoribus diſtri/ ctius iniungentes vt contra eos quos de erroꝛe huiuſmo di diffamatos inuenerint aut ſuſpectos: tãq̄ ꝯtra diffama tos vel ſuſpectos de hereſi ꝓ

a ¶ Facere. Quid ſi fiat ſtatutũ q̄ null⁹ ꝓ vſura recipi
Queſtio at vltra duos dena. ꝑ libꝛa i mẽſe: videt̃ q̄ locũ habeat pena: q̄ſi de plurib⁹ negãdo videat̃ de rato ꝯcedere. de p̄ ſum. nõne. cũ ꝯcoꝛ. Jtẽ paro. e. ti. quãto. ꝺ treu. ⁊ pace. c. j. b ¶ Dictare. Cõcoꝛ. ne cle. vel mo. ſniam. c ¶ Judicare. De ſcribẽtib⁹ iudicata nõ exp̄mit ſicut i de creto. nouerit. de ſen. ex. d ¶ In currãt. Incõtinẽti ſine ṗgis inter uallo: et vide qꝺ ſcripſi i decre. no uerit ſup ꝟo ſta/ tutarios. e ¶ Ptãtẽ. Sic ꝗ̃ intelligat̃ ꝺ ſen. ex. nouerit. et ibi no. per Inno. et Hoſt. ⁊ e. ti. gra uẽ. ⁊ intelligo de ptãte iuri ⁊ facti f ¶ Tres mẽſes In decr. nouerit dant̃ duo ẽni: ſed caſus ſunt diuer ſi ⁊ ibi ſtatutum erat ꝯ libertatẽ eccl'ie: h̃ alias ini quũ. g ¶ Eoꝝ Sez ſtatutoꝝ. ⁊. h. d. q꜠ q̄ñq̄ꝫ nõ ſtatuũt talia ſed aſſue ſcũt. i. in ꝯſuetudinẽ deducũt. h ¶ Obſeruare. Ut ſcri pſi ſm̃ Inno. in decre. nouerit. obſeruãtes niſi ſint de p ſonis expſſis excõicati nõ ſunt. i ¶ Doloſe. Satꝫ ſcri pſi de emp. ⁊ vẽ. ad nr̃aꝫ. k ¶ Aget̃. Quo caſu ꝓcedit̃ ſimplicit̃ et de plano. s̃. ea. cõpi. de iudi. diſpendioſam. l ¶ Codices. Lꝫ h̃ ſit ſpeciale nomẽ cuiuſdã libꝛi ciuilis ſciẽtie: tñ ampliat̃ ad oẽs libꝛos. de ſum. tri. dãnam⁹. ꝟ.
De rõne edendis nõ eni. ff. de edẽ. argẽtari⁹ ꝯ. j. m ¶ Rõnũ. Uide qꝺ no. ⁊ dixi de ꝓba. c. j. ⁊ ꝑ Azo. in ſũ. de edẽ ꝯ nũc. de editione rõnũ. q̄cq̄d ſcribat̃ de rõnibus edẽdis: veritas vi/ det̃ q̄ rõnis editio ꝑ ſpeciales actiões petit̃ a tutoꝛe cu ratoꝛe ſocio ꝓcuratoꝛe: geſtoꝛe. ſ. per actiones tutele pꝛo ſocio mãdati ⁊ his ſiles: ſed ꝑ edictũ de edẽdo iuſte pe titur ab illo q̄ fecit illã ex publico officio: ſed ſi nõ petit̃ rõne publici officij: tũc videt̃ idẽ in illis qꝺ in iſtrumẽ/ tis. ſi igit̃ vt priuat⁹ q̄s ꝯficiat ſcripturã: vt in libꝛo de datis ⁊ acceptis non cogit̃ ad illas rõnes edendas ſine cauſe cognitione: ⁊ in cauſe cognitiõe vertit̃ q̄ illis vta tur: vel q̄ petẽs ſit p̄uilegiatus vt fiſcus. ff. de eden. l. iij ⁊ ſic p̄t recte intelligi. l. j. C. de edẽ. hoc ꝗ̃ nouũ facit hec cõſtitutio q̄ addit aliũ caſum priuilegiatũ: in q̄ etiã ta liũ rõnũ fit editio: que añ cõſtitutionẽ iſtã nõ fiebat vt fuit h̃ olim determinatũ ꝑ dñm Jacobũ de baiſio frẽm archidiaco. q̄ q̄rebat de manifeſta vſurario q̄ ep̄o ſatiſ/ dederat. qꝺ vide in mercu. hoc ti. ſub lr̃a. E. Jtẽ ſcias q̄ iſtis rõnib⁹ ſtaret̃ cõtra eos: ꝓ eis nõ. C. de ꝓba. l. in ſtrumẽta. ⁊ l. rões. ⁊ l. exemplo. ⁊ no. ff. de eden. l. que dam ꝯ numularios. in glo. ſed an idẽ hodie. et facit qꝺ no. de fide inſtru. c. ij. in fi. j. glo. ⁊. xiij. q. ij. ſane. ꝓfertur in glo. ſed qꝺ. n ¶ Cẽſura. Quid ꝯtineat habet̃ de. ꝟ. ſi. q̄reri. nõ vult ꝗ̃ hec ꝯſtitutio ip̄o inuito domũ ip̄i⁹ in gredi vel arcã ipſius frangi: ⁊ vide quod no. in Spe. de inſtru. edi ꝯ videndũ. reſtat ver. pone inſtrumẽta. ⁊ q꜠ hãc cenſurã lꝫ nõ directe tñ indirecte cõtra iudeos exer cet eccleſia. eo. ti. poſt miſerabilem. ⁊. c. quãto. ſatis vide retur q̄ etiam in iudeis haberet hoc locũ ſi per ſecula/ res pꝛincipes tales libꝛos edere nõ cogãtur ꝑ iura pꝛe. et facit quod dicam infra parte ꝓxima.

o ¶ Ipos. Uſurarios: ⁊ idẽ puto de ipſoꝝ heredibus ſuis vel extraneis ꝺ vſu. tua nos. ⁊. c. michael. ff. de edẽ. ſi quis ex argẽta rijs ꝯ. j. ⁊. l. que/ dam ꝯ nihil. p ¶ Compellendos. Quid ſi di/ cat vſurarius vel heres ſe non ha/ bere rationes vel ſcullas ꝑdidiſſe: videret̃ credẽdũ ip̄ius ſacr̃o. ff. de eden. l. p̄roꝛ ꝯ ſꝫ ſi ſeruuſ. C. de fi. inſtru. l. vlti. qꝺ me. cau. c. vlti. et facit qꝺ no. de p̄/ uile. cum olim. j. dic ꝯtra. facit de pur. ca. c. j. in eo ꝗ̃ q̄ dicit ſe non hr̃e vel ꝑdidiſſe non crederẽt niſi aliter pꝛobet: ha bet ergo ꝓbare amiſſionẽ cũ ca/ ſu: pone incẽdio vel ruina. ff. de eden. ſi quis ex argentarijs in fi. l. vl. C. de fide inſtrumẽ. ⁊ quod no. in decre. cum olim. non ob/ ſtat: q꜠ ibi ſi neceſſe eſt plene ꝓbare tenoꝛẽ: non fit ꝗ̃ ma gnũ pꝛeiudiciũ ſi ſup amiſſione ſtatur iuramento: facit de ꝓcura. ex inſinuatione. ſed cognoſco vſurariũ qui nõ ſcribit rões in libꝛo: ſed in cedulis q̄s ſtatim dilacerat ſolutis credito ⁊ vſuris: ſi tali ſuccederet heres nõ vſu/ rarius: ſed alias fide dignus ſtatim videret̃ ſtari iura mento: ſi huic rei fama ꝯſentit. de teſti. p̄terea. de ꝓba. cũ cãm. de p̄ſump. illud. ⁊ hoc caſu vel qñ alias nõ poſ/ ſent ꝓbari poſſet recurri ad ſuffragiũ decre. ad nr̃am. ij. de iureiur. q ¶ Si q̄s. Uſurari⁹ vel non: ⁊ ſic no. q̄ iura non ſolũ puniunt vſurarios de quoꝝ pena. eo. ti. q꜠ in oĩbus. ⁊. c. preterea. c. q̄q̄. li. vj. ſed etiam puniũt fa/ uentes. qui. ſ. ad hoc opus alienigenis domos ꝯcedũt: vel tales in terris ſuis habitare permittunt. eo. ti. vſu/ rarum. lib. vj. Jtem fauentes per modũ de quo. s̃. j. rñ. grauius autẽ puniunt̃ fauentes ꝑ modũ hic expꝛeſſum ⁊ ſic patet plus puniri auctoꝛizantẽ q̄ꝫ facientẽ. de hoc de offi. dele. c. j. r ¶ Pertinaciter. Habetur hoc ver/ bum. s̃. ea. compil. de ſum. trini. ca. vno ꝯ poꝛro. et ibi expoſui. s ¶ Affirmare. Uide quod no. de ſum. tri/ ni. ca. j. lib. vj. in vlti. glo. t ¶ Non eſſe peccatum. Et ex his aliqui dicũt vſurarium non obligatũ reſtitu tioni. alij fatentur eum reſtitutioni obligatum: ſed ſi/ cut mutuũ cõmodatum vel depoſitum recipiens facta reſtitutione ad quam obligatus eſt non penitet: ita vſu rarius facta reſtitutione vſure penitere nõ tenetur: ſed hoc eſt falſum: quia obligatus reſtitutiõi ex delicto fur to vſura ⁊ rapina: vel ſimili modo etiã poſt reſtitutio/ nem habet penitere. de homici. ſicut dignum ꝯ eos. de fur. ca. vlti. de rap. c. ij. de iniu. ſi quis domum. cum ſi. et vide quod no. Hoſtien. in ſumma de penis. in vlti. col. ver. ſed nunquid ſufficit. ⁊ ſequentibus.

v ¶ Hereticũ. Nõ ſolũ eſt heretic⁹ male ſentiẽs de ar ticulis fidei vel ſacramẽtis eccl'ie. de hereticis. ad abolẽ

Quid ſi vſurariuſ dicat ſe ꝑdidiſſe rões

An vſurarius ſit obligatuſ ad reſtitutionẽ

Hereticus quis ſit

dã in p̃n.ſed etiã q̃ ꝑuerſuꝫ habet dogma vel falſas vel nouas opiniones gignit aut ſequit̃.xxiiij.q.iij.inter ſciſma ⁊ hereſim.⁊.c.heretic⁹. iſtud aũt eſt cõtra doctrinã eccl'ie.eo.ti.c.iiij.⁊.c.cũ tu.in fi. Iudei ꝟo q̃ dicunt hoc inducẽtes auctem Deute.xxiij. Non feneraberis fratri tuo: ꝑ q̃bus facere videt̃.xiiij.q.iiij.ab illo. nõ includunt̃ hac ꝯſtitutione. q2 nõ cadit in illos ꝓprie hereſis q̃ diuiſione notat: ſed ipſi nunq̃ꝫ in vnitate fuerunt. Itẽ certũ eſt qꝺ peccant in articulos fidei q̃ nõ ſapiunt humanitatẽ chriſti de q̃b⁹ de ſum.tri ni firmiter.⁊ hoc ſcit eccl'ia et illos ſuſtinet: et nihil ad nos ⁊c̃.ij.q.j. multi. de diuor. gaudem⁹. poſſẽt tñ ſuꝑ his per eccleſiam cõpeſci ſi talia dogmatizarẽt inter chriſtianos vt ſcꝫ ſi poſt Inno.⁊ Hoſtiẽ. de voto. ꝙ ſuper his.ꝟſi. defenſione.ſicut⁊ in alijs caſib⁹ coercent̃ q̃ notã.de iude.iudei ĩ fi. Ad rationes vero ipſoꝛuꝫ rñde vt ibi ſcripſi.e.ti.ꝯqueſt⁹.⁊ no. Hoſtiẽ. in ſumma. eo. ti.§.an aliquo.

a ¶Omittãt.ꝑ modũ de q̃.s̃. eadem cõpil.de here.ca.j.

Diuiſio

FRequẽs ¶Diuidit̃ in tres ꝑtes: q2 primo ꝯſiliũ narrat.xxx.grauamina q̃ inferebant̃ religioſis.ſcꝺo p̃miſſa rõne ꝯ illa ꝓuidet. Et ſic p̃cipit ab illis p̃latos ceſſare: ⁊ facere ſuos ſubditos ceſſare iubens ipoꝝ religioſoꝝ priuilegia ⁊ iura ſeruari ibi: Verũ.tertio cõtra aliud.xxx.grauamen ꝓuidet ibi: Qm̃.prima ps poſſet ſubdiuidi in tot ꝑtes quot ſũt grauamina. Imola. Et eſt huic ſi.s̃.c.cõpi.de cenſi.ad noſtrũ. b ¶Circũſtrepit. Sumptũ.liiij.di.frequẽs. ⁊ de reſti.ſpo.frequẽs.in prin.li.vj.⁊ ibi exponit̃. c ¶Superiores. Archiep̃i ⁊ patriarche. d ¶Inquietant. Sumptũ.eo.ti.nimis.j. in p̃n. e ¶Capiũt. Etiã p̃lati ſunt excõicati cũ iniurioſas manus inijciũt in cleros.de ſen.excõ. vniuerſitatis. f ¶A iure. De ꝓuil'.c.j.li.vj.de here. ad abolendã.per has tñ ꝯſtõnes Cle.in multis caſib⁹ habẽt ordinarij iu

a cedere nõ omittãt. De exceſſibus p̃latoꝝ. Clemens.v.in conci. Vienenſi. Prouideat Greg. ꝯ.xxvij. grauamina q̃ p̃lati religioſis inferebãt.eo.ti.nimis.j.⁊.ij.hoc ꝟo ꝯciliũ ꝓuidet ꝯtra.xxx.a q̃bus p̃latos ceſſare p̃cipit:et per ſuos ſbditos ceſſari facere iubẽs ipſoꝝ priuilegia ⁊ iura ſeruari.hoc dicit Io.an. ca.I

b FRequẽs ⁊ aſſidua nos quoꝝdã religioſoꝝ q̃rela circũſtrepit:ꝙplerięꝫ c ep̃i ⁊ eoꝝ ſuperiores ac ceteri eccl'iarũ prelati ipſoꝝ religioſoꝝ quietẽ iniuſte in ſubſeq̃n d tib⁹ multipliciter inquietant. e Quidã eñ exẽptos capiunt ⁊ incarcerãt in caſib⁹ nõ ꝯceſ f g ſis a iure. Quidã ꝑ grauium h interminationẽ penarũ ĩpediunt ne debẽtes exẽptis decimas ſeu reddit⁹ illos ſoluãt i eiſdẽ:neue aliq̃ miſſas eorum k l audiãt molẽtes ĩ molẽdinis ⁊ coquẽtes in furnis eoꝝ. Seruientes q̃ꝫ ⁊ vaſallos ⁊ m domeſticos eorũdẽ vel alias q̃litercũq̃ꝫ ꝯtrahentes ⁊ ꝑticipãtes cũ ipſis ſuſpẽdũt inter n dicũt ⁊ excõicant abſq̃ꝫ cã ra o tionabili ꝓ libito volũtatis. Bona illorũ interdũ nihilominus illicite occupãtes. Et p appellationib⁹ q̃s predicti exempti ob predicta vl' alia grauamĩa rõnabilit̃ interponũt q q̃ñq̃ꝫ minime deferentes. Appellãtes occaſione appellationũ hmõi interdũ capiunt aut r capi faciũt ⁊ carceri mancipa s ri. Quidam preterea capella t nos in eccl'ijs pleno iure ſpectãtib⁹ ad eoſdẽ: lꝫ nulla cã ſbſit legitima celebrare nõ ſinunt: nec miſtrare ꝑochianis v eccl'iaſtica ſacr̃a. ¶Nõnulli etiam indebite abbates monachos et cõuerſos exẽptos necnõ et clericos ipſis pleno iure ſubiectos:ſi eis nõ pareant ĩ his etiã in q̃b⁹ nõ tenẽt̃ eiſdẽ:inconſulta facilitate ſuſpendũt excõicãt capiũt et in x carcerãt: ac loca ⁊ eccl'ias interdicũt ipſoꝝ. In exigendo y inſuꝑ ab ipſis exẽptis ipſoꝝ ꝙ ſubditis ſubſidia charita z tis excedũt nimiũ cõtra eos: a ⁊ inſolitas ac indebitas ip̃is b contra iura exactiones impo c nũt. Nouos cẽſus ⁊ indebita onera parochialib⁹ ĩponunt eccl'ijs: in q̃bus exempti ius d obtinẽt p̃ronat⁹. Proceſſus iuſte factos ſeu ſentẽtias iuſte latas a delegat' ſedis apoſtolice vel a ꝯſeruatorib⁹ ꝓ exẽptis publicari ſeu executõi de e mãdari a ſuis ſubditis nõ ꝑ

riſdictionem ſuꝑ exemptos:quos dicã.ꝯ.de pe.c.ij. g ¶Quidã.fm. h ¶Interminationẽ. Hoc nõ ligat ad penã:qꝺ dic vt no.de ſagi.c.vno.cũ ꝯtra. i ¶Neue. Tertiũ. k. ¶Audiãt. Qꝺ tñ lꝫ ſine p̃iudicio parochialium eccleſiarũ.de paro.ca.ij.qꝺ dic vt ibi: ⁊ qꝺ eis offert̃ ſuũ eſt: de ſta.mo.ca.j.religioſi tamen non debent aliquos retrahere ab acceſſu vel frequentia ſuarũ eccl'iaꝝ.ꝯ.ti.j.c.j. l ¶Molentes. Quartum. m ¶Domeſticos.ꝯ.ti.j.c.j. ad fi. n ¶Cauſa rõnabili. Contra hos erat ꝓuiſuꝫ ꝺ ſen.excõ.ſacro. o ¶Volũtatis. Contra hos erat ꝓuiſuꝫ de priui. quãto.ſed illa loquit̃ ꝺ exemptis vl' de ꝓuilegiat'. iſta generali⁹ de oib⁹:vt pꝫ in fi. p ¶Et appellationib⁹. Quintũ. q ¶Interponũt Vide quod no. de ꝓuil'. auctre.li.vj.in vlti. glo. ꝑ Inno. et Hoſti. de appel.dilect'. r ¶Mancipari Puniẽdi ſũt vt.ij q.vj. decreto. de ap.de priore.⁊ ti mẽrib⁹ talia ſufficit preſtari: qꝺ dic vt de ap.c.vl. s ¶Quidã. Preterea. Sextum. t ¶Pleno iure. xvj.q.ij. viſis de priuile.qm̃. v ¶Nonnulli. Septimũ. x ¶Interdicũt. Si de exceptiõe ꝯſtat ſnĩe nõ ligãt.de appel.ſi duobus.de reli.do. cũ dilect⁹.de hoc de accu.veniẽs.in vlti.glo.cũ ſuis remiſ. y ¶In exigendo. Octauum.⁊ argue ad ea q̃ ſcripſi.de cenſi.cũ ap̃lus.ſuꝑ.ꝟ.charitate.ꝙ ep̃s põt exigere charitatiuũ ſubſidiũ dũmõ ſit moderatũ Io. z ¶Excedũt. Cũ tñ illud eſſe debeat moderaũ.de cenſi.cũ ap̃lus.§.ꝓhibemus.de off.or ꝯquerẽte.in fi. a ¶Et inſolitas. Nonũ. b ¶Contra iura.eo.ti.c.j. de cenſi.c.iij.et c.eccleſijs. c ¶Nouos. Decimũ. ⁊ eſt hoc ꝯ id de cẽſi.ꝓhibem⁹. d ¶Proceſſus. Undecimũ. e ¶Permitũt. Per hoc pñt a delegatis vl' ꝯſeruatorib⁹ puniri:cũ illoꝝ iuriſdictionẽ impediãt.de off.dele.c.j.etiã ab ipſis ſubdelegatis ſi iuriſdictionẽ habent.eo.ti.ex l'ris. ſaluo qꝺ de ꝯſeruatoribus dicit̃.e.ti.c.vl.li.vj.§.vices.